A hoſo ülnüwo et nui anno walku, nui lännü kah ja pesnü
rubija nü läbi kui koera ja saatnu minemo moisa poole.
Sies kalnu wolikseja kus kah ajanu keele a koolo kes
nüjamo pest läbi ja saadat minema kos kus ja kaos.
Peräkord kalnu möisa herr ei ja ajanu kuhhi, a hoſo ei olo
tähelegi pannu kunſt, ajanuwo herrago ilosaho juttu.
ku herr ärs lännü minemo, jus käskku hoiſil noid
kiwe möisaho ja hwaalada wüjä, hoſo saanüwo kah.
Saanu jo öigo hulk aigu kunſt müüdo ja wele kahtuwo
umma kiwi kätte a möisa poiss ei anno kas kiid mö-
dahat. Wele saatuwoo ema muudo kiwa möisaho
ku laulnu ego paawa moisa awaian et kiwi kätte.
Herral lännü kus päälle wälgo sua tääs ja käskni
taro poisil kiwast ärs tappa ei olo saanu, nigu ütte
pää otsast maha löönu olnu kõno jälki asonol ja kiwast
kirgnü iks et kiwi kätte. Peräkord käskni herr wül ütte
oigo kääd matsa anda, kõno annu kah ja Cöönüki herrä
pää otsast maha ja hoſi saanuwo koik ema waani
möisast kätte.

juttustaja Jaganu.

10 juttustus

Wanast elänü ütten paigan suuro mõisaweeren üts waenü mies
ja täll olnu palle latsi. Ei ei olo täll mõdagi enamb süwoä
olnu, koik olnu ja otsa saanu. Üts wõrd lännü kiä kalle
püüdmä wõrguga ja saanu ütte wälgo suuro kala, kalonaanu
müst pallonuwo et hoſo minno wallalo et mull um kotton
neli hoſt nu tahtwo koik süwoä ja ku ja mua ärs wüt kes näid
jus enamb süst wai roiwast ja olnu et tall latsi säärtse
umma nigu inemise kelle rõiwast waja um.

Kala ülnu et tõsta ku kiwi mis sääl ja karo maan um ulat-
ku julle midägi waja um jus ütte kiwil et ku nukter jus tuwoa
julle nigu kohn mis waja um. Mies laskmu kah kalawallalo
ja kenänü käü nüü üpp. Kalu ülnu wül et ku ja mussa kokko tahat
saia jus tulo süü.

Mies lännü kah kõõ ja kostnu ku kiwi ülas ja mis kal
waja olnu kuid kaugani kiwi käest ja saanu kah koik mis
tahtso. Üts wõrd lännü ku mies kowmo ütte paikaja
eännü ärs, kennu koik kotteso läbi ja peräkõrdsaanu
ütte suuro jus wiirde, istnu ja kiirde maha ja naanu ei
jõkõ wahtnu, saanu kää aigu wahetus. Jus kulnu ütte
kõwago jumo kulo pukanu ja ja tõuganu mehe, inno ku
kiä oli saanu perwest kinni haarda, jõkõ. Mies jäänü
mineståiste ja ku kiä ülas oli kalnu jus kõudni kindo
ütte suuro ilasa karo seest ja kiä lähkesi istnu kook
pääl ütte mies kedo kiä ei olo kuuna. Tuk aigu olnuwo molõmba
waik jus ülnü kus roowat mies et kes ja olot jo mies julle
nimi um. Mies jutelõnnü ärs et kost kiä um ja kuhjanu jus
wõõra mehe käest et kon kiä müüdumo wõõras jutelõnnü
et kiä um müüd suuri jo ja järwe kuningo nagan jo et üts
kuningo julano sinno jutt um kõudnü.
Mies pallolnu et kedä koos jutelodes et kiä inämb ei kedo kiä
ei kiijo, wõõras mies ülnü et inne läät jowil mi kuningo
kis sinno kah nättä kahl jo juko kõnõlda.
Tulnuwo kah kats kuindret piä sinnä ja weenüwä kuningo
ütte, kuningas nõudnu koik kost kiä um ja kuis kiä um
elänü ja kas kiä kah kedo kahl minnä wast ei,
mies pallolnu iks et kedä kedo lastes ja peräkõrd iks lubat ka